

Sygn. akt II Ca 236/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Agnieszka Terpiłowska

SO Maciej Ejsmont

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2018r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi powodów E. K. oraz (...) Sp. z o.o. w S.o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 lipca 2016r., sygn. akt(...), w sprawie przeciwko (...) S.A. w K.

o zapłatę oraz nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

(...)

UZASADNIENIE

Skarżący (...)w S. oraz E. K. wnieśli kolejną skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 lipca 2016 r., sygn. akt (...) powołując jako podstawę wznowienia nieważność postępowania.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlegała odrzuceniu.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania, obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy zostały spełnione określone w art. 410 § 1 kpc konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Zgodnie treścią powołanego przepisu, Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Na tym wstępnym etapie postępowania sąd dokonuje więc oceny wskazanych przez skarżącego podstaw wznowienia postępowania pod kątem ustawowej ich dopuszczalności, a więc czy są to podstawy wymienione w art. 401 kpc – 403 kpc. Przy czym oparcie skargi przez stronę na ustawowych podstawach nie oznacza tylko wskazania określonej podstawy prawnej, ale także wymaga przytoczenia takich okoliczności, które uzasadniałyby jej powołanie, a ocena przez Sąd już na tym etapie postępowania, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia nie ogranicza się do badania, czy okoliczności wskazane przez skarżącego podpadają pod wskazaną podstawę wznowienia, lecz obejmuje także badanie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2015r., IV CZ 24/15, Wyd. Lex nr 1936739, a także uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 25 maja 2016r., V CZ 19/16, Wyd. Lex nr 2056892). Skarżący natomiast ani nie wskazali okoliczności, z których miałyby wynikać podstawy nieważności z art. 401 kpc, ani nawet nie podali, która z przesłanek nieważności wymienionych w tym przepisie miałaby zaistnieć jako powyższa podstawa wznowienia, co tym bardziej uniemożliwiało stwierdzenie przez Sąd rzeczywistego istnienia takiej podstawy i co prowadziło do odrzucenia skargi, jako oczywiście nieopartej na ustawowej podstawie wznowienia.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 410 § 1 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

(...)